

A photograph of two men standing outdoors, smiling. The man on the left has short, light-colored hair and is wearing a grey t-shirt and a backpack. The man on the right has glasses, a shaved head, and is wearing a black t-shirt and a large black backpack. The background is a blurred green field. The text 'Hvor blev MÆNDENE af i kirken?' is overlaid on the bottom half of the image in a large, bold, black font.

Hvor blev MÆNDENE af i kirken?

Mænd elsker frihed. At blive sat ind på lukkede kirkebænke skaber ubehag.

Af Lars Lindgrav Sørensen, sognepræst i Tilst

En gudstjeneste er fyldt med masser af ord, men det maskuline vil gerne have det overstået lidt hurtigt, hvor man skærer ind til benet. Derfor, hvis man som kirke vil have mænd til gudstjeneste, så skal det ikke vare over en halv time. Det skal være fokuseret med få, men relevante, pointer, som kommer dem i møde som dem, de er, med deres tanker og følelsesliv.

Mænd elsker frihed, og at blive sat ind på lukkede kirkebænke kan derfor skabe ubehag. Derfor skal der altid være et tilbud om, at man kan gå ud af gudstjenesten eller foredraget eller mødet for at trække lidt frisk luft. Pauser har en meget stor gavnlig virkning på mænds evner til at fokusere og koncentrere sig. Hvem siger, at man ikke kan få adgang til en kop kaffe undervejs i et kirkeligt arrangement?

»Mænd spejler sig i mænd.«

Mænd spejler sig i mænd. Mange mænd knokler i disse år med deres identitet. De har brug for, at der er andre mænd, de kan se op til, spejle sig i. Mænd, der gør, hvad de siger, og siger, hvad de gør. Mænd, der står ved deres maskuline følelser. En mand vil altid kigge efter andre mænd til en gudstjeneste, foredrag, koncert osv. for at se, om det er noget for ham. Han vil også registrere, hvilke typer af mænd, der er tilstede. En kvinde kan aldrig gøre en mand til en mand, det er umuligt.

Det maskuline i kirken er i krise?

Jeg mener ikke, at det er gavnligt at tale om køn som sådan, fordi det ender i stereotyper, som det kan være svært at genkende sig selv i. Jeg vil hellere tale om det maskuline og det feminine. Et grundvilkår som alle mennesker kender til. Er der plads til det maskuline i kirken?

Som det gælder med integrationen af unge mennesker, psykisk sårbare, fysisk udfordrede og andre grupper, så kræver det nye måder at tænke på. Måder, hvor kirkens folk virkelig vil tage det maskuline ind i alle aspekter af kirkens liv. Det er ikke nok at sige: Mænd er også velkomne, for de kommer ikke, hvis de ikke synes, der er plads til dem.

»Denne ufarlige forkyndelse, som både mandlige og kvindelige præster benytter sig af, har det maskuline svært ved at forbinde noget med.«

Lov og evangelium som modsætning til den bløde kristendom

Der er kommet en skæv vægtlægning i mainstream folkekirkelige gudstjenester og forkyndelse. Måske er det et modsvar på fortidens hardcore lov og evangelium forkyndelse, som blev forkyndt med høj røst af sognets patriark fra landets prædikestole, at fokus i dag er på helt andre emner. Nemlig fællesskab, lys, varme, relationer, ufortjent kærlighed, bøn, lytten, Jesus som medvandrer og en række andre »bløde« men selvfølgelig ikke forkerte sider af kristendommen. Denne ufarlige forkyndelse, som både mandlige og kvindelige præster benytter sig af, har det maskuline svært ved at forbinde noget med. Hvor er kampen? Hvor er vreden? Hvor er der for alvor noget på spil?

Jesus, Guds søn har det hele. Alt feminint og alt maskulint indeholder han, da intet menneskeligt er ham fremmed. Dette afspejler sig i høj grad i Det Nye Testamente, hvor Jesus viser en masse maskuline dyder. Han er kompromisløs, han går i døden for sine venner, han har humor, han er upassende, han kæmper mod død og djævel, han er udholdende, han er lydlig over for sin far, han har autoritet, han er leder, han er udad-reagerende, og han er afvisende m.m.

Hvis man vil i kontakt med og tiltrække mænd til gudstjeneste, skal man tage hensyn til nogle af disse ting i fx sangvalg, bønner og forkyndelsen – altså i formen.

Formen skal overvejes

Som jeg skrev i starten, så elsker mænd frihed. Og derfor skal vores tilbud rumme muligheden for at kunne tage en pause. Når jeg holder gudstjenester med mænd eller pilgrimsvandring med mænd, prøver jeg at tage hensyn til så mange af disse ting som muligt.

Et eksempel på førstnævnte. Jeg valgte et tema: »En rigtig mand«, koncentreret om mænd som sådan, og Jesus som en rigtig mand, deltagerne kan spejle sig i. Der var to korte salmer (mænd kan godt synge, de holder faktisk meget af det, men det kræver andre mænd, der synger i en tryk ramme for at få dem til det, de vil jo gerne passe ind i gruppen). Musikken var Born to be wild og temaet fra Deerhunter spillet på elektrisk guitar. Bønnerne var lavet til lejligheden, og teksten var fortællingen om Jesus, der bliver vred på disciplene, fordi de vil forhindre nogle mødre i at komme til ham med deres børn. Prædikenen fokuserede på mænds fantastiske evne til at følge en leder i tykt og tyndt, men som alle medaljer har denne evne også to sider, for den kan komme ud som misforstået hensyn. Jesus bliver vred og sætter sine elever/soldater på plads, fordi der er noget essentielt på spil for ham.

Et eksempel på en pilgrimsvandring med mænd: Ved vandringens begyndelse blev de 20 mænd præsenteret for en bunke store brændekævlere. Hver enkel mand fik højtidelig overrakt en. De blev bedt om at bære den. Ingen stillede spørgsmål ved dette, og alle bar deres stykke uden at stille spørgsmål. Da vi nåede frem til vores bestemmelsessted, var der masser af brænde på stedet til vores bål, deres indsats i forhold til at bære brændet var med andre ord nytteløs. Ingen stillede spørgsmålstegn ved det. Hvorfor så? For at udfordre og stimulere deres medfødte evne til at gøre ting instinktivt uden at problematisere det eller »tale det ihjel«.

Hvis vi vil tiltrække mænd til vores arbejde og arrangementer i kirken, skal vi efter min mening inddrage ovenstående i vores overvejelser. Det er i min optik helt forkert at tro, at mænd skal tiltrækkes af stegte sild, lugten af benzin, udflugter til fabrikker, billedforedrag om vildmarksture på Østgrønland og lignende misforståede underholdende indslag. Kirken SKAL fokusere på det indre og åndelige, det er vores opgave og helt ærligt: Hvem skal ellers?